

Scenariul evenimentului închinat zilei de naștere a poetului Nichita Stănescu

PRZ.1

Primăvara este anotimpul renașterii, al exploziei de lumină și culoare, al cuvântului care prinde viață asemenea mugurilor care izbucnesc pe ramuri. În acest peisaj al reînvierii naturii s-a născut Nichita Stănescu, poetul care a transformat limba română într-un univers de metafore. Așa cum dă glas pământului prin verdele crud al ierbii și ciripitul păsărilor, Nichita a dat glas sufletului românesc care respiră sensibilul fior și joc al gândurilor și cuvintelor. Poezia lui este asemenea unui Mărțișor de primăvară, blând și tandru, năvalnic și surprinzător, dar întotdeauna plin de viață și dornic de a reinventa lumea prin cuvânt.

PRZ.2

Astăzi, 31 martie, zi de primăvară, nu doar natura prinde aripi, ci și spiritul lui Nichita Stănescu care continuă să înflorească prin versurile sale, păstrându-l viu în inimile noastre. Astăzi ar fi împlinit 92 de ani, dar nu vârsta are ecou, ci cuvintele care ne mângâie sufletele. Invitații de onoare ai acestui eveniment sunt personalități notorii din Republica Moldova pe care Dna Lidia Vrabie, profesoară de limba franceză a Colegiului nostru, poetă și prozatoare, îi va prezenta cunoscându-i ca colegi de condei și prieteni.

Aici se începe prezentarea invitațiilor.

PRZ.1

Poetul Nichita Stănescu a fost un vizionar, un alchimist al limbajului, un sculptor al gândurilor. Poezia lui nu descrie realitatea ci o creează. Nu explică viața ci o transformă. A iubit cu o pasiune nemărginită limba română pe care a numit-o „dumnezeiesc de frumoasă,, care pentru el era un univers viu, o flacără ce ardea în fiecare cuvânt, un loc în care spiritul își afla esența. El nu doar a scris în limba română, ci a modelat-o, i-a dat noi combinații, i-a descoperit sunete neuzite și sensuri ne întâlnite.

Un pământ numit România

PRZ.2

Cu aceeași dragoste nemărginită, poetul, și-a iubit țara și pământul care nu este doar un loc pe harta lumii ci este un spațiu al inimii, unul sacru. Poezia „Un pământ numit România,, este un omagiu adus țării, exprimând într-un mod profund legătura dintre om și pământul natal, sentimentul de apartenență și o declarație de iubire profundă.

Recită elevii – Zubco Livia și Spătaru Daniel. „Un pământ numit România,,.

PRZ.1

Nichita Stănescu reușea să îmbine iscusit patriotismul cu sensibilitatea poetică, creând, astfel, un tablou sfânt al pământului. Pământul și țara sunt lucruri sfinte precum sfântă ne este și casa... Dacă melodia ce urmează ar avea parfum, ar mirosi a casa parintească, a tămâie și a căldura focului din vatră. Versuri Dumitru Matcovschi, muzica Ion Aldea Teodorovici și minunata voce a elevului Artur Rusu.

Cântecul „Focul din vatră”,

Artur intrrpretează cântecul

PRZ.2

Luna, în poezia lui Nichita Stănescu, nu este doar un corp ceresc care luminează noaptea ci este și un simbol al visului și al imaginației, al lumii sale interioare, ale gândurilor zbuciumate, un corp ceresc care interacționează cu pământul.

Poezia „Luna,, odă adusă naturii și legăturii sacre cu pământul natal. Recită Cornelia Cașcaval

PRZ.1

Stănescu cercetează relația omul cu pământul, cu sinele și cu universul în general. Înțelegerea realității nu este ușoară, ea necesită o privire atentă, o înțelegere profundă și, uneori, un sacrificiu. Poezia „Grosimea pământului,, este una dintre lucrările definitorii ale poeziei moderne românești.

Recită eleva Felicia Ciobîrcă

PRZ.2

A vorbi despre limba română, zicea poetul, este ca o duminică. Deaceea, pentru mine, muntele munte se numește, iarba iarbă se spune, de aceea, pentru mine, izvorul izvorăște, viața se trăiește...

Carolina Muntean „Despre limba noastră,, un adevărat imn dedicat frumuseții și puterii cuvântului.

Se recită poezia.

PRZ.1

Pentru ea La Putna clopot bate

Pentru ea mi-e teamă de păcate

Pentru ea cresc florile visării...

Pentru limba, pentru limba țării

Cântecul „Pentru ea,, pe versurile și muzica regretaților Doina și Ion Aldea Teodorovici, aceleași minunată voce, Artur Rusu.

Artur interpretează cântecul.

PRZ.2

Titlul poeziei „Noi„ este un pronume personal care reprezintă ideea de „popor„, de „neam„, cu care poetul se identifică. Metafora „Noi suntem semințe„ arată hărnicia și atașamentul poporului față de pământul Patriei, asemenea semințelor care încolțesc în pământ. Daniel Spătaru, Dana Fodor și Corina Badia vor recita poezia „Noi„.

PRZ.1

În continuare, cu deosebit respect, oferim cuvântul invitațiilor noastre care ne vor împărtăși gânduri cu această ocazie specială.

(Oferim pe rând cuvântul, mai întâi doamnelor, apoi domnilor.)

1. Dna Angela Mândăcanu 2. Dna Geta Lipovanciuc 3. Dnul Victor Cobzac 4. Dnul Dumitru Mircea
5. Dnul Vitalie Găiceanu 6. Dnul Ion Tataru.

(Mulțumim fiecăruia dintre ei pentru cuvânt)

2. Dragostea adevărată nu are nevoie de cuvinte

PRZ.2

Iubirea nu este doar un sentiment ci o forță creatoare, un spațiu al redescoperirii sinelui. Poetul îmbină imagini inedite și metafore surprinzătoare pentru a reda iubirea ca pe o stare de grație, un amestec de dor, fascinație și mister. Totul este cuprins în iubire.

Poezia „Vitrăliu„, recită Nicoleta Văcaru.

PRZ.1

Livia Bistrița, va recita poezia „Cântec fără răspuns„ – poezie, care reflectă temele profunde ale iubirii, ale trcerii timpului și ale imposibilității de a obține un răspuns clar la marele întrebări ale Existenței. Poetul jonglează cu sensurile cuvintelor creând asocieri neașteptate.

PRZ.2

Poezia „Vârsta de aur„, poate fi interpretată ca o invitație la redescoperirea unei stări de puritate interioară, indiferent de vârsta biologică. Această „ Vârsta de aur„, nu trebuie să fie doar un trecut idealizat ci, mai degrabă, o dimensiune a sufletului la care să putem accesa mereu.

Recită Maria Sandu, poezia „ Vârsta de aur„,

PRZ.1

Dragostea și îmbrățișarea sunt două dintre cele mai puternice și universale forme de conexiune umană. Dragostea vindecă răni, dă sens vieții, îmbrățișarea calmează, exprimă sprijin, întărește o legătură.

Mariamna Stețco, poezia „Îmbrățișarea„,

PRZ.2

Femeia, în poezia lui Nichita Stănescu, este muză, ideal, transformare dar și simbol al inaccesibilului. Devine un element fundamental al universului poetic. În poezia „A mea,, poetul exprimă dorința de a fi una cu persoana iubită. O legătură sufletească profundă.

Recită Ionela Bujorean.

PRZ.1

Urmează o poveste de dor și așteptare... „N-ai să vii,,. Recită Carolina Popa.

PRZ.2

Poezia „Morțile iubite,, este o reflecție asupra morții. Moartea nu este doar sfârșitul ci și o continuare, un alt mod de a fi.

Recită Mihai Fărâmbă.

PRZ.1

Martie este prima lună a primăverii când natura și sufletul își dau mâna iar inspirația înmugurește și înflorește. Ploaia din luna martie are un farmec aparte. Picăturile de ploaie pe mugurii copacilor și pământul jilav crează o atmosferă liniștitoare și poetică. Chiar dacă este rece, promite zile mai calde.

Ploua infernal...Picături de apă reci...Și noi ne iubeam... Recită Alexandrina Naizambaiev.

PRZ.2

Toamna este un anotimp cu poveștile și emoțiile sale de dragoste. Trecerea timpului, nostalgia și schimările interioare care se împletesc armonios cu natura.

Poezia „Emoții de toamnă,, recită Capitolina Grincevschi.

În continuare vă propun să ascultăm un cântec de dragoste în limba engleză care ne va mângâia auzul și **sufletul**.

Același Artur Rusu cu cântecul.....

PRZ.1

Astăzi avem alături de noi cu sufletul și cu gândul, invitați dragi din Hunedoara, România, iubitori ai poeziei și prieteni care ne susțin și se bucură împreună cu noi. Îi salutăm cu mare drag și le oferim cuvântul pe care îl vom asculta cu toată atenția și admirația noastră.

(Se oferă cuvântul copiilor din Hunedoara)

3 Suferința – legea de fier a naturii

PRZ.2

Suferința face parte din viața noastră. Ea este percepută adesea ca o stare negativă, dar poate fi și un mijloc prin care omul învață, se dezvoltă sau dobândește o mai mare înțelegere a propriei condiții umane. Suferința mai este asociată cu sacrificiul. Poezia „Din nou noi,” arată suferința înaintașilor noștri care au suferit și au murit pentru ca generațiile viitoare să trăiască mai bine. Recită Rotaru Mădălina.

PRZ.1

„Locuiesc într-un punct... nimic nu ating... pentru ca să nu se transforme într-un punct....”

PRZ.2

Poetul surprins de o stare de melancolie și resemnare în fața timpului care trece și a sfârșitului inevitabil, fie că este vorba despre moarte sau despre sfârșitul unei etape din viață sau, o relație care se încheie

Poezia „Un fel de sfârșit,” recită Nicula Daniel.

PRZ.1

„Dreptul la timp,” recită Bălănici Alexandra.

PRZ.2.

Poezia „Nu mai pâlpâie,” este una dintre creațiile sale profunde, încărcate de simbolism și sensibilitate lirică. O reflecție asupra trecerii timpului și a sentimentelor care se sting...

Recită Iulian Calalb.

PRZ.1

Poezia este puntea care ne va conecta dincolo de distanțele care ne dispart. Puterea cuvântului nu are hotare și nu cunoaște bariere, ci unește suflete prin frumusețea sa. Poezia este un limbaj al inimii. Indiferent de locul în care ne aflăm, de limba pe care o vorbim, sau de cultura care ne formează, poezia rezonază cu toți, aducându-ne împreună într-o comunitate a simțirii și a gândirii. Cuvintele pot călători , prin sunetele lor, în toate colțurile lumii.

(Oferim cuvânt prietenilor din Ucraina și celor din alte țări care vor recita poezii de ale lui Nichita Stănescu) Video-urile.

Creație proprie

PRZ.2

Acum va urma un moment special în cadrul evenimentului nostru în care participanții vor împărtăși cu noi creațiile lor proprii. Suntem încântați să ascultăm și să apreciem munca lor. Aveți toată atenția și susținerea noastră.

(Persoanele care vor recita din creația proprie- dna Stela Braga, dna Lidia Vrabie, elevul Stas Vizdoga și aici , dacă va fi posibil, cântecul „Sub cireșul înflorit,” Muzică , Vasile Bulicanu. Versuri, Lidia Vrabie. Cântă.....).

Cuvânt de mulțumire și de încheiere – dna Liliana Chisnicean, profesoară de limba română .

Se încheie evenimentul cu dansul prezentat de grupul de copii....